

အမှတ် ၁၅၂၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဝဇ္ဇ ဌာန ၂၃၃၃၊ ဝဇ္ဇ ဌာန ၂၃၃၄

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/Ma.Har201507

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်

ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ်

စောင်ရေ

၁၀၀၀

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မိုးသိမ်းခိုယ် (၀၉၇၆၇၉၂၇၇၄၂)

ထုတ်ဝေသူ

သိမ်သူစိုး (၀၁၂၈၅)

ပုံနှိပ်သူ

ဝင်းစိုင်းစိုင်း(နှင်းသင်္ဃန်းပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ၀၉၂၅၀၅၁၃၆၃၆

စာစစ်

တင်မီခိုင်

စာအုပ်ချုပ်

ကိုတင်အေး Perfect (၀၉၅၁၈၀၄၈၁)

ဖြန့်ချိရေး

မဟာစာပေ

ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၃ ၊ ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၄

တန်ဖိုး

၈၀၀၀ ကျပ်

မပြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

မပြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ ၊ ရာပြည့်(မြန်မာပြန်)

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၃

စာ ၃၁၅ ၊ ၂၀.၅ x ၁၂.၅ စင်တီ

(၁) မပြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

မမြင်နိုင်သော

အလင်းတန်းများ

ရာပြည့် (မြန်မာပြန်)

ALL THE LIGHT WE CANNOT SEE

ANTHONY DOERR

Winner of the Pulitzer Prize

(ပထမပိုင်း)

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် - ၉၅၁)

စကားဦး

စာဖတ်သူသို့ ။ ။

ဘာသာပြန်စာရေးဆရာအဖြစ် ခိုင်ခိုင်မာမာ ရပ်တည်သော ညီငယ် ရာပြည့်က စာပေ၊ ဂီတ၊ ရုပ်ရှင် နိုင်ငံတကာရေးရာ ဆောင်းပါးများ များစွာ ရေးသားခဲ့သလို လုံးချင်းစာအုပ် ၁၀ အုပ် မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ကမူ ညီငယ်၏ စာအုပ်များမှာ အမှာစာရေးပေးဖို့ စိတ်ကူး မရှိသကဲ့သို့ ညီငယ်ကလည်း မတောင်းဆိုခဲ့ပါ။ ယခုကဲ့သို့ ညီငယ်ကွယ်လွန် ချိန်ကျမှ သူ့စာအုပ်အတွက် အမှာစာ ရေးပေးခြင်းဖြစ်၍ ညီငယ်ရာပြည့်ကို အထူးသတိရမိသည်။

ညီငယ်ရာပြည့် စာအုပ်အတွက် အမှာစာရေးခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မိမိတို့ ညီနောင်များ စာပေလောကအတွင်း စုံညီကြခြင်းကို ပြောပြလိုပါသည်။ မိမိတို့ ဖခင် ဦးကျားဘညိမ်းမှာ လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဖြစ်၍ အများ အထင်မှာ ဖခင်မှာ လူကြမ်း၊ စိတ်ကြမ်း ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း နေတတ်သူ တစ်ဦးဟု သုံးသပ်မိကြပါမည်။ အကယ်စင်စစ်မှာမူ ထိုသို့မဟုတ်။ ဖခင်မှာ

လက်တွေ့ထိုးသလို ဉာဏ်ရည်ပြိုင်ရသော ဆယ့်နှစ်ကောင် ကျားကစားခြင်းကို လည်း ကျွမ်းကျင်ပါသည်။ ထို့အပြင် စိတ်ကူးကိုပုံဖော်ရသော ပန်းချီရေးခြင်း အနုပညာကိုလည်း ဝါသနာထုံပါသည်။ စာရေး၊ စာဖတ်၊ ပန်းချီရေး ဆိုသည်မှာ ဖခင်၏ ဝါသနာဖြစ်သည်။

ဖခင်၏ ညီဖြစ်သူ ဦးဘသိန်း(ခေါ်) ဘာသာပြန် စာရေးဆရာချစ်ညို မှာ မန္တလေးမြို့ လူထုသတင်းစာတိုက်က အယ်ဒီတာဖြစ်ပါသည်။ စာရေး စာဖတ် ဝါသနာကြီးသူဖခင်က ညီ ချစ်ညိုရှိရာ လူထုသတင်းစာတိုက်သို့ မကြာခဏသွားလေ့ရှိသည်။ ဖခင်က သူဖတ်ထား၊ သိထားသည့် ကမ္ဘာကျော် လက်တွေ့ကျော်တွေအကြောင်း၊ လက်ရှေ့ပြိုင်ပွဲတွေအကြောင်းကို အာပေါင် အာရင်းသန်သန် ပြောလေ့ရှိသည်။ အမေလူထုဒေါ်အမာက သတင်းစာ ဖောင်ပိတ်ချိန်နောက်ကျမှာစိုး၍ ဖခင်၏စကားဝိုင်းကို ဟန့်တားရသည်ဟု မှတ်သားဖူးပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့မှာ ဖခင်အခြေချနေထိုင်သည့် ၁၉၅၂ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းများမှာမူ ရန်ကုန်စာပေလောက ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တို့မှာ လက်တွေ့သတင်းများ၊ ဆောင်းပါးများ ရေးသားပြီး စာပေလောကသို့ ဝင်ရောက် ခဲ့သည်။ ဖခင်၏ ရေးဖော်ရေးဖက်စာရေးဆရာများမှာ မိမိတို့အိမ်သို့ ဝင်ထွက် သွားလာလေ့ရှိကြသည်။ ဖခင်က မိသားစုကို စာရေးဆရာများနှင့် မိတ်ဆက် ပေးလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ကပင် စာရေးဆရာကြီးများနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်ရပါသည်။ ထို့အပြင် မဂ္ဂဇင်းတိုက်များ၊ ဂျာနယ်တိုက်များသို့ စာမူ သွား ရောက်ပေးရခြင်း၊ စာမူခထုတ်ရခြင်းတို့မှာ ဖခင်က မိမိတို့ကို စာပေလောက အတွင်း မသိမသာ တွန်းပို့ခဲ့ခြင်းလေလားဟု ယခုအခါ စဉ်းစားမိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဘထွေးဖြစ်သူ စာရေးဆရာ မောင်သော်က ရုံးထိုင် ရာ ရန်ကုန်မြို့၊ သိမ်ဖြူလမ်းရှိ ရှေ့သို့စာစောင်တိုက်ကိုလည်း ဖခင်နှင့်အတူ ရောက်လေ့ရှိသည်။ ဘထွေးမောင်သော်ကမှာ Forward Journal ၏ အယ်ဒီတာ ချုပ်ဖြစ်သည်။ သူ့စားပွဲဘေးမှာထိုင်ရင်း သူ အလုပ်လုပ်သည်ကို ကြည့်ရသည် မှာ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ သတင်းစာဆရာ ဟံသာဝတီ ဦးဝင်းတင်၊ သတင်းစာဆရာ အထောက်တော်လှအောင်၊ စာရေးဆရာ (ဦး) မြလှိုင်၊ ဆရာမှူးသမိန်တို့၏ အယ်ဒီတာစားပွဲများဆီသို့လည်း ရောက်ခဲ့ရသည်။

ဆိုရလျှင် အယ်ဒီတာစားပွဲများသည် မိမိအဖို့ မစိမ်းလှ။ ပိုပြီး ထဲထဲ
ဝင်ဝင် ဖြစ်ရသည်မှာ စာပေစိစစ်ရေးမှူး ဦးမြလှိုင်က သူ့စားပွဲပေါ်ရှိ စာမူများ
ကို မိမိအား ဖတ်ရှုစေပြီး ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းရေးခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်ဝင်စား
စရာကောင်းသည့် အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိဘာသာ ဖတ်ချင်၍ဖတ်သော စာဖတ်
နည်းမျိုးမဟုတ်တော့ဘဲ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းပြန်ရေးဖို့ တာဝန်ပါရှိလာသဖြင့်
တက္ကသိုလ်ပထမနှစ်ကျောင်းသားဘဝ သံခိပ်ရေးနည်း သင်ကြားခဲ့ရသည်ကို
လက်တွေ့အသုံးချရပါသည်။ ဆရာဦးမြလှိုင်က မိမိ၏ စိတ်ဝင်စားမှု၊ အားထုတ်
မှုကို အသိအမှတ်ပြုပြီး ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် အခါအားလျော်စွာ ထုတ်ဝေသော
စစ်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် အလုပ်သင်အယ်ဒီတာအဖြစ် ခန့်အပ်ပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍
မိမိသည် အယ်ဒီတာဘဝတွင် နှစ်မြှုပ်လျှောက်လှမ်းခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင်ဖြစ်
ပါသည်။

မိမိတို့ ညီအစ်ကိုများတွင် စာပေအနုပညာလောကသို့ တိုးဝင်လာသူ
မိမိအပါအဝင် ၅ ဦး ဖြစ်သည်။ အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဦးဝင်းငြိမ်းမှာ ၁၉၆၀ခုနှစ်
၁၃ နှစ်သားအရွယ်ကစပြီး စာရေးသည်။ စာရေးဆရာကြီး(ဦး)မိုးဝေ၏
စုံထောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရွယ်မှစ၍ စာပေလောကသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့
သည်မှာ ယခု ၇၇ ခုနှစ် အရွယ်တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ပြီဖြစ်သည်။
စာပေလောကတွင် အောင်မြင်ထင်ရှားသော ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းကို ထူထောင်
ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး မြန်မာစာပေလောကအတွက် ထင်ရှားသော မျိုးဆက်သစ် စာရေး
ဆရာပေါင်းများစွာကို မွေးထုတ်ခဲ့သည်။ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း၊ ဖူးငုံဆယ်ကျော်
သက်မဂ္ဂဇင်း၊ အလင်းတန်းဂျာနယ်တို့မှာ ဦးဝင်းငြိမ်းက ဦးစီးပုံကိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

အစ်ကိုလတ်(ဦး)ဆန်နီညိမ်းမှာ ၁၄ နှစ်သား အရွယ်မှာပင် ပန်းပုအနု
ပညာအစွမ်းပြသည်။ မန္တလေးမြို့ ရွှင်ရယ်ဒိုင်အိုစီဇင် သံတဲကျောင်းတော်ကြီး
တွင်ပြုလုပ်သည့် ပညာရေးပြပွဲ၌ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးပုံကို တစ်ဖက်ဖောင်း
(Half Relief) ထုလုပ်ပြသခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ အရေခွံခွာ
ရုပ်လုံးသွင်း စသည်ဖြင့် လက်မှုအနုပညာများကို ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးပြုလုပ်သည်။
အခြေခံပညာ အလယ်တန်းအောင်ချိန်တွင် အတန်းပညာ ဆက်လက်ဆည်းပူး
ခြင်းမပြုတော့ဘဲ ပန်းချီပန်းပုကျောင်း တက်လိုကြောင်း ဖခင်ကိုခွင့်တောင်းပြီး

ရန်ကုန်မြို့ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလမ်းရှိ ပန်းချီပန်းပုကျောင်း၌ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ရိုးရာနှင့်ခေတ်သစ်ကို ပေါင်းစည်းသော မော်ဒန်ပန်းပု ပညာရှင်အဖြစ် ထင်ရှားသည်။ ကိုဗစ်ဒုတိယလှိုင်း ၂၀၂၁ တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ သည်။ Gothe Institute ဟု သိကြသော ဂျာမန် ယဉ်ကျေးမှုဌာနဝန်းအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည့် ပန်းချီပန်းပုကျောင်း မြက်ခင်းပြင်မှာ ဆန်နီညိမ်း၏ The Pillar အမည်ပေးထားသော ပန်းချီပန်းပုကို ယနေ့တိုင် မြင်နိုင်ကြပါသည်။ ဆန်နီညိမ်းသည် ပန်းချီပန်းပုဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ သုတေသနစာတမ်း များစွာတို့ကို ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာ ကိုရဲဟု လူသိများသော ကိုရဲမြင့်ညိမ်း ဖြစ်ပါ သည်။ သူက လူပုံ ဟန်ကျပန်ကျဖြစ်သလို လှလှပပ စတိုင်ကျကျ နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့စိတ်ကြိုက်ဒီဇိုင်းများ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ၊ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ပုံများကို စိတ်ပါသည့်အခါ ရေးလေ့ရှိသည်။ သူက အပျော်တမ်းစာရေးဆရာဖြစ်သည်။ စိတ်ပါလျှင် ရေးသည်။ စိတ်မပါလျှင် မရေးပါ။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်တော့်ညီ အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ မန္တလေး မြို့တည်နန်းတည် နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ကာလ ၁၉၅၉ ခုနှစ်မှာ မွေး၍ သူ့ကို ရာပြည့်ဟု ဖခင်က အမည်ပေးသည်။ သူက အနေအေးသည်။ စာကို စိုက်လိုက်မတ်တတ် ဖတ်သူဖြစ်သည်။ ၇ တန်း ကျောင်းသားအရွယ်မှာ စွယ်စုံ ကျမ်း ၁၄ အုပ်ကို အစ/အဆုံး ဖတ်ပြီးဖြစ်သည်။ သူ့ကို အစ်ကို ဦးဝင်းငြိမ်းက စာရေးစာဖတ်ဖို့ လမ်းညွှန်မှုပေးသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ရုပ်ရှင်အမြဲတေမဂ္ဂဇင်းမှာ နိုင်ငံရပ်ခြား အနုပညာသတင်းဆောင်းပါး များ၊ ဘာသာပြန်များ ရေးသားခြင်းဖြင့် စာပေလောကသို့ ဝင်ရောက်သည်။ ရွှေအမြဲတေမဂ္ဂဇင်း၊ အလင်းတန်းဂျာနယ်၊ ဖူးငုံဆယ်ကျော်သက်မဂ္ဂဇင်း၊ မြန်မာအင်ဖိုဒိုင်ဂျက်ဂျာနယ်တို့တွင် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်အဖြစ် စာပေ၊ ဂီတ၊ ရုပ်ရှင်အနုပညာသတင်းများ၊ နိုင်ငံတကာသတင်းများ စဉ်ဆက် မပြတ်ရေးသား ခဲ့သည်။

ဘာသာပြန် လုံးချင်းစာအုပ်များအနေဖြင့် နိုင်ငံတကာဆယ်ကျော် သက်တို့ အသည်းစွဲ Justin Bieber ၏ **First Step 2 Forever** ကို ထာဝရအတွက်

ပထမ ခြေလှမ်း၊ Chris Kyle, Jim De Felice, Scott Mc Ewen တို့၏ **American Sniper** ကို **အမေရိကန်စနိုက်ပါ**၊ Markus Zusak ၏ **The Book Thief** ကို **စာအုပ်သူခိုး**၊ Mark Owen, Keven Maurer တို့၏ **No Hero** ကို **လူစွမ်းကောင်း**၊ မဟုတ်သော နေပီဆီးလ် တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်၊ Jon Krakauer ၏ **Into The Wild** ကို **ကန္တာရခရီးသည်**၊ Christel Lee ၏ **What If You Had My Sight** ကို **မျက်နှာဖုံးရှင်၏ မေတ္တာ လက်ဆောင်**၊ Amitav Gosh ၏ **The Hungry Tide** ကို **အရိုင်းဒီရေ**၊ Viet Thanh Nguyen ၏ **The Sympathizer** ကို **ဓားရိုးကမ်း**၊ Rosanna Ley ၏ **Return To Mandalay** ကို **မန္တလေးသို့အပြန်** အမည်ပေး၍ မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့သည်။

ယခု မဟာစာပေမှ ထုတ်ဝေသော Anthony Doerr ၏ **All The Light We Cannot See** ကို **မမြင်နိုင်သောအလင်းတန်းများ**ဟု အမည်ပေးထားသည့် စာအုပ်မှာ ညီငယ်ရာပြည့်၏ နောက်ဆုံး ဘာသာပြန်လက်ရာဖြစ်ပါသည်။

မိသားစုဘဝကိုသာ ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်ဆောက်ရင်း ဘဝကိုဖြတ်သန်းခဲ့သော ညီငယ်ရာပြည့်က စာရေးရာမှာ ဇနီးနှင့်သမီးများက ဘေးကစောင့်ကြည့်ဝန်းရံကြသည်ကို နှစ်ခြိုက်သူဖြစ်သည်။ သူရေးခဲ့သမျှ စာအုပ်များ၊ ဆောင်းပါးများမှာ ဇနီးနှင့်သမီးများက သူရေးပြီးသမျှ ဘေးမှဝန်းရံကာ ဖတ်ရှုအားပေးနေကျဖြစ်သည်။ ယခု **မမြင်နိုင်သောအလင်းတန်းများ** ကို ရေးသားရာမှာမူ စာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာကို မိသားစုနှင့် ပြောဆိုဆွေးနွေးခြင်း မရှိဘဲ သူတစ်ယောက်တည်း ထိုင်ရေးလေ့ရှိသည်။ ဒီစာအုပ်ကို မြန်မြန်ပြီးချင်ပြီဟု မကြာမကြာ ပြောတတ်ကြောင်း သူ့ဇနီး မမေခိုင်က ပြန်ပြောပြသည်ကို အမှတ်ရမိသည်။

သူ့ဆန္ဒ မပြည့်ခဲ့ပါ။ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ အောက်တို ဘာ ၂ ရက်နေ့ အရုဏ်တက်ချိန်တွင် သူ့မိသားစုနှင့် အတူတကွ နေထိုင်ရာ နေအိမ်မှာပင် ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ညီငယ်ရာပြည့် ဘာသာပြန်လက်စဖြစ်သော **All The Light We Cannot See** မှာ အပိုင်း(၄)အထိ မြန်မာပြန်ဆိုနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မဟာစာပေက ကိုဝင်းလှိုင်၏ စီစဉ်ဆောင်ရွက်မှုဖြင့် ကျန်အပိုင်းကို ဆရာမိုးမင်းသိမ်းက ဆက်လက်ပြန်ဆို အဆုံးသတ်ပေးပါသည်။

စကားဦး

ယခုစာအုပ်မှာ ဆရာ ရာပြည့် ပြန်ဆိုရေးသားသောအပိုင်းဖြစ်ပြီး ကျန်ရှိသောအပိုင်းကို ဆရာ မိုးမင်းသိမ်း၏ ဘာသာပြန်ဆိုမှုဖြင့် မဟာစာပေက ပင် ဆက်လက်ထုတ်ဝေမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဤသို့ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးသည့် မဟာစာပေမှ ကိုဝင်းလှိုင်နှင့်အတူ စာပေသမားချင်း စာနာစွာဖြင့် ရေးလက်စ ကျန်ရှိခဲ့သည့်အပိုင်းကို တာဝန်ယူဘာသာပြန်ပေးသော ဆရာ မိုးမင်းသိမ်းကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ချစ်ခင်စွာ

မျိုးမြင့်ညိမ်း

၁၆၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၂၃

ကျေးဇူးတင်လွှာ

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ ဒီစာအုပ်လေးဟာ မဟာစာပေ တိုက်အတွက်တော့ ထူးခြားလှတဲ့ စာအုပ် တစ်အုပ်ပါ။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်မှာ စတင် တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ မဟာစာပေဟာ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာမှာ ပထမဆုံး ဘာသာပြန်မှုပိုင်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ စာအုပ်လေးပါ။ ဒီစာအုပ်လေးကို ဘာသာပြန် နေစဉ်မှာပဲ ဆရာ ရာပြည့်က ခရီးရှည်ကြီးကို ထွက်ခွာသွားခဲ့တော့ ကျန်ရစ်သူ မိသားစုနဲ့အတူ သူ့ရဲ့ အဆုံးမသတ်နိုင်သေးတဲ့ အနုပညာလက်ရာတစ်ခုကို ပြီးမြောက်စေချင်တဲ့စိတ်တစ်ခုနဲ့ ဒီစာအုပ်ကြီးကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါ တယ်။ အချိန် သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်နီးပါး ကြာခဲ့တာကို နားလည်ပေးခဲ့ကြတဲ့ ဆရာရာပြည့် မိသားစုရယ်၊ ဆရာရာပြည့်အပေါ်မှာ ချစ်ခင်လေးစားစိတ်နဲ့ရော ကျတော့အပေါ်မှာ သနားညှာတာစိတ်နဲ့ပါ မပြီးသေးတဲ့ စာမူတစ်ခုကို တာဝန်ယူပေးခဲ့တဲ့ ဆရာမိုးမင်းသိမ်းရဲ့ စေတနာကို ကျွန်တော့်တစ်သက်တာ အမြဲ အမှတ်ရနေမှာပါ။

ဆရာ ရာပြည့်ရဲ့ ဘာသာပြန်စာပေတွေကို အားပေးဖတ်ရှုသူ စာပေပရိသတ်များလည်း ကျေနပ်ကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။

အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်လျက်

မဟာစာပေ

ဝင်္ဂဒီဝေလ်

(၁၉၄၀-၂၀၁၂)

သို့

ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ဘရစ်တနီဒေသ၊ အမ်မရယ်လ်ကမ်းရိုးတန်း၏ အထင်ရှားဆုံးသော ရတနာတစ်ပါးဖြစ်သည့် သမိုင်းဝင် မြို့ရိုးပတ်လည်ခတ် ဆန်မာ့လို မြို့သည် ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် မြို့လုံးကျွတ်နီးပါး မီးလောင်တိုက်သွင်း ဖျက်ဆီးခံခဲ့ရသည်။ မြို့ရိုးပတ်လည်အတွင်းရှိ အဆောက်အအုံ ၈၆၅ လုံးအနက် ၁၈၂ လုံးသာ ပြုလဲမကျဘဲ ကျန်ရစ်ပြီး အဆောက်အအုံ အားလုံးမှာ အတိုင်းအတာတစ်ရပ်ထိ ပျက်စီးခဲ့ရသည်။

ဖိလစ်ပ်ဘက်ခ

ရေဒီယိုသာ မရှိပါက အာဏာကို ရယူရန်နှင့် မိမိတို့ လိုသလို အသုံးချရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဖြစ်လာနိုင်ခြေ ရှိမည်မဟုတ်။

ယိုးဆက်ဖ်ဂိုးဘဲလ်စ်

အခန်း (၀)

၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၇) ရက်

လက်ကမ်းကြော်ငြာများ

လက်ကမ်းကြော်ငြာများက ညနေခင်း နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် မိုးပေါ်မှ သွန်ချသကဲ့သို့ ကျဆင်းလာသည်။ လေနှင့်အတူ လွင့်ပါလာသော လက်ကမ်းကြော်ငြာတို့ကား မြို့ရိုးကိုဖြတ်ကျော်၍ အိမ်ခေါင်မိုးများအထက်တွင် ကျွမ်းထိုးမှောက်ရုံ ဝေ့ဝဲနေပြီး အိမ်နံရံများအကြားမှ လမ်းကျဉ်းများဆီသို့ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နှင့် ဆင်းသက်သွားသည်။ အဖြူရောင် တဖျပ်ဖျပ် လက်ကာ လေဟုန်စီး၍ ဝေ့ဝဲကျဆင်းလာသော လက်ကမ်းကြော်ငြာတို့သည် မြို့တွင်း ကျောက်ခင်းလမ်းအားလုံးထက်တွင် ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည်။ ထိုစာရွက်များတွင် ‘မြို့နေလူထုသို့ အရေးပေါ် အသိပေးကြေညာချက်’ ဟု ဖော်ပြထားသည်။

‘မြို့ပြင်သို့ ချက်ချင်း ထွက်ခွာကြပါ’

ဒီရေက တဖြည်းဖြည်းချင်း တက်လာနေသည်။ အဝါရောင် ခုံးမျက်စိ လခြမ်းငယ်က ကောင်းကင်ထက်တွင် တွဲလဲခိုနေသည်။ အရှေ့ဘက်အရပ်ရှိ ကမ်းခြေမျက်နှာပြု ဟိုတယ်ခေါင်မိုးများနှင့် ယင်းဟိုတယ်တို့၏ နောက်ဘက်ရှိ

ပန်းဥယျာဉ်များတွင် ဒါဇင်ဝက်မျှရှိသော အမေရိကန် အမြောက်တပ်ဖွဲ့တို့က
စိန်ပြောင်းအပေါက်ဝအတွင်းသို့ မီးလောင်ဗုံးများ ထည့်သွင်းနေသည်။

ဗုံးကြဲလေယာဉ်များ

ဗုံးကြဲလေယာဉ်များက အင်္ဂလိပ်ရေလက်ကြားကို ညသန်းခေါင်ယံ
အချိန်တွင် ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းလာကြသည်။ အရေအတွက်အားဖြင့် ဆယ့်နှစ်စင်း
ရှိပြီး စတားဒပ်စ် (Stardust) ၊ စထွန်းမီးဝဲသာ (Stormyweather) ၊ အင်သည်
မူးဒ် (In The Mood)၊ ပစ္စတိုလ်ပက်ကင်းမာမာ (Pistol-Pickin' Mama)
စသော သီချင်းအမည်များဖြင့် အမည်တပ်ထားကြသည့် အဝေးတစ်နေရာမှ
ပင်လယ်ရေပြင်သည် လေအဟုန်ဖြင့် ဖြည်းညင်းစွာ ရွေ့လျား စီးဆင်းနေကာ၊
အဖြူရောင် လှိုင်းခေါင်းများက မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားသော ရေမှုန်
ရေမွှားတို့ကို ကြဲပက်နေသည့်အလားပင်။ ခဏချင်းမှာပင် လေကြောင်းပြတိုက်က
မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတစ်လျှောက် လရောင်မှိန်မှိန်ဆမ်းထားပြီး အစီအရီ တည်ရှိနေ
သော ကျွန်းမြေထုတို့ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံပင်တည်း

လေယာဉ်တွင်း စကားပြောစက် အင်တာကွန်းတို့က ကျိုးကျိုး
ကျည်ကျည် အသံပေးလာသည်။ ဗုံးကြဲလေယာဉ်တို့က ပျံသန်းနေသည့် အမြင့်ပေကို
ပျင်းတိပျင်းတွဲ နိုင်လောက်အောင်ပင် ဂရုတစိုက် လျှော့ချ ပျံသန်းလာသည်။
ကမ်းရိုးတန်း အထက်၊ အောက်တစ်လျှောက် နေရာချထားသော လေယာဉ်ပစ်
အမြောက်များဆီမှ အနီရောင်အလင်းတန်းများက ကောင်းကင်ထဲသို့ အပ်ချည်
မျှင်များသဖွယ် တိုးတက်လာနေကြသည်။ မည်းမှောင်နေသော သင်္ဘောအပျက်
များက မြင်ကွင်းတွင် ပေါ်လာသည်။ ရန်သူ့လက်ချက်ကြောင့်သော်လည်း
ကောင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ရပ်ဖြင့် ဖောက်ခွဲနှစ်မြုပ်ခြင်းခံရသော ကြောင့်သော်
လည်းကောင်း ပျက်စီးခဲ့ရသည့် သင်္ဘောများဖြစ်သည်။ သင်္ဘောတစ်စီးမှာ
ဦးပိုင်းပြတ်ထွက်နေပြီး၊ ဒုတိယတစ်စင်းမှာ မီးစများ စွဲကျန်လောင်ကျွမ်းနေဆဲ
ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ပြင်ဘက် အကျဆုံးသော ကျွန်းပေါ်တွင် ရုတ်တရက်
ထိတ်လန့်သွားသော သိုးတို့ကား ကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် ကွေ့ကောက်
ပြေးလွှားနေသည်။

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

လေယာဉ်တစ်စင်းစီအတွင်းတွင် ဗုံးကြဲချမည့်သူ တစ်ယောက်စီက ချိန်ခွက်မှန်ပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ချောင်းကြည့်ရင်း အမှတ်စဉ် နှစ်ဆယ် ရောက်အောင် ရေတွက်နေကြသည်။ လေး၊ ငါး၊ ခြောက်၊ ခုနစ်။ ကမ်းရိုးတန်း ဆီမှ ပင်လယ်တွင်းသို့ တိုးထွက်နေသော ဂရင်းနိုင်မြေသားပေါ်မှ မြို့ရိုးပတ်ပတ် လည် ခတ်ထားသည့် မြို့သည် နီးသည်ထက် နီးကပ်လာနေပြီး၊ မည်းချိတ်သော အရောင်အဆင်းရှိ အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော သွားတစ်ချောင်း၊ နောက်ဆုံးဖောက် ထုတ်ရမည့် ပြည်တည်အနာတစ်ခုအလားရှိသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်

မြို့တွင်းထောင့်တစ်နေရာမှ ဖောင်းဘိုရယ်လ်လမ်း (Rue Vauborel) အမှတ် ၄ ရှိ ကျဉ်းမြောင်းသော ခြောက်ထပ်တိုက် တစ်လုံး၏ အပေါ်ဆုံး အထပ်၌ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ မျက်မမြင်မိန်းကလေး မာဟီး လောလုာလောင်း (Marie-Laure Leblanc) သည် ပုံစံငယ်တစ်ခု အပြည့်ခင်း ကျင်းထားသော စားပွဲပုံတစ်လုံးနံဘေးတွင် ဒူးထောက်ထိုင်နေသည်။ ပုံစံငယ်မှာ သူ ဒူးထောက်လျက်ရှိသောမြို့၏ အသေးစားပုံစံတူဖြစ်ကာ၊ မြို့ရိုး ပတ်လည် အတွင်းတွင် တည်ရှိသည့် ရာနှင့်ချီသော အိမ်များ၊ ဆိုင်များနှင့် ဟိုတယ်များအား အချိုးကျ ပြုလုပ်ထားသော ပုံတူအရပ်များ ပါဝင်သည်။ မြင့်မားသော အမိုးချွန်း များရှိသည့် ကသီဒရယ်ဝတ်ကျောင်းတော်၊ ထုထည်ကြီး မားလှသော “ဆန်မာ လိုရဲတိုက်” နှင့် ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်၌ အတန်းလိုက်၊ အတန်းလိုက် တည်ရှိ နေသော မီးခိုးခေါင်းတိုင်တပ် နေအိမ်များလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သွယ်လျလျ သစ်သားဆိပ်ခံတံတားသည် ပလာချီဒီမိုးလား (Plage Du Mole) ကမ်းခြေမှ ဝေ့ဝိုက်ကာ တိုးထွက်နေသည်။ ရာဇမတ်ကွက်ကျကျ လက်ရာ မြောက်စွာ တည်ဆောက်ထားသော အခန်းကျယ်ကြီးက ပင်လယ်စာ ရောင်းချ သော ဈေးအဖြစ် အမိုးခုံးများဖြင့် တင့်တယ်လှသည်။ ပန်းသီးအစေ့ အရွယ်မျှ သာရှိသည့် ခုံတန်းရှည်များကို သေးကွေးသောရင်ပြင်တွင် နေရာချထားသည်။

မြို့ရိုးထိပ်ရှိ သူရဲပြေးလမ်းတစ်လျှောက် အုပ်မိုးထားသော တစ်စင်တီ မီတာမျှ အကျယ်ရှိသည့် ခေါင်မိုးတန်းကို မာဟီးလောက လက်ချောင်းထိပ် များဖြင့် တို့ထိ၊ ပွတ်ဆွဲကြည့်ရင်း မြို့ပုံစံငယ် ပတ်ပတ်လည်၌ အနားညီညာ ခြင်းမရှိသော ကြယ်တစ်ပွင့်ပုံကို ရေးဆွဲမိသည်။ မြို့ရိုးအထက် ဟင်းလင်းပြင်

တစ်နေရာ၌ အခမ်းအနားသို့ အမြောက်လေးလက်အား ပင်လယ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက် နေရာချထားသည်ကို မာဟီးလော လက်ဖြင့်စမ်း၍ သိရှိရသည်။ ‘ဘတ်စတီးယံး ဒီလာဟိုးလောင်’ ဟု သူက တီးတိုး ရေရွတ်လိုက်သည်။ (Bastcon de la Hollande သည် ဆန်မာလိုမြို့၏ သမိုင်းဝင် အထင်ကရနေရာ ဖြစ်သည်။) သူ၏ လက်ချောင်းလေးများအား သေးငယ်သော လှေကားအိမ် တစ်ခုအတိုင်း ဆင်းသက်လာသည်။ ‘ဒီကော့ဒီယေးလမ်း၊ ဂျက်စ် ကာတီးယေး လမ်း’ လမ်းအမည်များကို တီးတိုးရေရွတ်နေပြန်သည်။

အခန်းထောင့်တစ်နေရာ၌ နှုတ်ခမ်းဖျားရောက်သည်အထိ ရေအပြည့် ဖြည့်ထားသော သွပ်ရည်သုတ်ရေပုံး နှစ်ပုံးရှိသည်။ ‘အချိန်ရရင် အဲဒီပုံးတွေ ရေဖြည့်ထား’ ဟု အဘိုးလေးဖြစ်သူက သူ့ကို သွန်သင်ထားခြင်းကြောင့်ပင်။ တတိယထပ်ရှိ ရေချိုးကန်ကိုလည်း ရေအမြဲ ဖြည့်ထားလေသည်။ မည်သည့် အချိန်တွင် ရေပြတ်ဦးမည်ကို မည်သူမျှ မသိနိုင်ပါ။

မာဟီးလော၏ လက်ချောင်းများက ကသီဒရယ်ဝတ်ကျောင်းတော်၏ အမိုးချွန်ချွန်များကို စမ်းမိပြန်သည်။ ထို့နောက် သူ့လက်ချောင်းများကို တောင်ဘက်သို့ ခရီးဆက်ကာ ‘ဂျီနောင်နီတံခါးပေါက်’ သို့ ရောက်ရှိသည်။ မာဟီးလောက ဤအိမ်ခန်းပိုင်ရှင် အဘိုးလေး ‘အော့ချယ်နာ’ ပြန်အလာကို စောင့်စားရင်း ဆန်မာလိုမြို့ ပုံစံငယ်ကို တစ်ညနေခင်းလုံး လက်ချောင်းများ ဖြင့် စမ်းကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အော့ချယ်နာသည် ယမန်နေ့ညက မာဟီးလော အိပ်ရာဝင်နေစဉ်ကပင် အပြင်ထွက်သွားသည်မှာ ယခုတိုင်အောင် ပြန်ရောက် မလာသေးပေ။ အချိန်နာရီတို့သည် နောက်ထပ်တစ်ကျော့ ထပ်မံလည်ပတ် လာကြပြီး ညအချိန်ပင် တိုင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်လမ်းလုံးကား အသက် အသံ တစ်စွန်းတစ်စမရှိ၊ ပကတိ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ မာဟီးလော အိပ်မပျော် နိုင်ပါ။

သူက ဗုံးကြဲလေယာဉ်တို့၏အသံကို သုံးမိုင်ခန့်အကွာကပင် ကြားနိုင် သူဖြစ်သည်။ လေကို ထိုးခွဲပျံသန်းလာသည့် လေယာဉ်သံက ဖြည်းဖြည်းချင်း ကျယ်လောင်လာသည်။ တဝီဝီ အော်မြည်သံက ခရုအိမ်တစ်ခုအတွင်း ဝင်ရောက်လာသည့် အလားပင်။

အိပ်ခန်းပြတင်းတံခါးကို သူက ဖွင့်လိုက်သည်တွင် လေယာဉ်စက်သံ တို့က ပိုမို၍ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာနေသည်။ လေယာဉ်များသာ မလာခဲ့ပါက ညသည် ထိတ်လန့်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

လွန်းသည်။ စက်သံမရှိ၊ စကားပြောသံမရှိ၊ သတ္တုချင်းခတ်သံမရှိ၊ ဥဩဆွဲသံမရှိ၊ ကျောက်ခင်းလမ်းတို့ပေါ်တွင်လည်း ခြေသံပင် မရှိ။ စင်ရော်ငှက်များသည် ပင် မရှိချေ။ ခြောက်လွှာအောက် မြေပြင်မှ လမ်းတစ်ပြအကွာတွင်မူ မြို့ရိုးအခြေကို ဖုံးလွှမ်းထားသော ဒီရေတိုးသံသာ ရှိသည်။

ဒီအပြင် အခြား တစ်စုံတစ်ခုသောအသံ ရှိနေသေးသည်။

အလွန် နီးကပ်သော နေရာတစ်နေရာမှ တိုးတိတ်စွာ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေသည့် တစ်စုံတစ်ခုသော အသံပင်။ သူက ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှ တရုတ်ကတ်တံခါးအဆန်များကို အလွယ်တကူပင် ဖွင့်လိုက်ပြီး ညာဘက်အခြမ်းမှ တရုတ်ကတ်တံခါးဆန်များကို လက်ချောင်းလေးများဖြင့် အထက်သို့ ပင့်ဆွဲ၍ စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင် စက္ကူတစ်ရွက် ရှိနေသည်။

သူက ထိုစာရွက်ကို နှာခေါင်းအနီးသို့မြှောက်၍ အနံ့ခံကြည့်သည်။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ရှိနေသေးသော မင်နဲ့ရသည်။ ဓာတ်ဆီနဲ့လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ စာရွက်က ခြောက်သွေ့နေဆဲပင်။ အပြင်၌ ရောက်ရှိနေသည်မှာ ကြာသေးဟန် မတူပေ။

အသားကပ်ခြေအိတ်ရှည် ဝတ်ဆင်ထားသော မာဟီးလောက အိပ်ခန်းကို ကျောပေးကာ ပြတင်းပေါက်တွင်ပင် အသံတိတ် မတ်တတ်ရပ်နေမိသည်။ လက်ရာမြောက်စွာ ပြုလုပ်ထားသော အဝတ်စီရီ၏ အထက်တွင် စီရရီနေရာချထားသော ပင်လယ်ခရုခွံလေးများနှင့် ကြမ်းခင်းဇလီအနားတစ်လျှောက်ရှိ အရောင်စုံ ကျောက်စရစ်ခဲလေးများကိုပါ သူက ကျောခိုင်းထားခြင်းပင်။ သူ၏ ကြိမ်သားလမ်းလျှောက်တုတ်က အခန်းထောင့် တစ်နေရာတွင် ရှိနေပြီး မျက်မမြင်တို့ ဖတ်ရှုနိုင်သော ဘရေးလ်အက္ခရာများဖြင့် ရေးသားထားသည့် ထူထဲလှသော ဝတ္ထုစာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်က ခုတင်ထက်တွင် မှောက်လျက်သားနှင့် ဖတ်ရှုမည့်သူကို ငဲ့လင့်နေသည်။ လေယာဉ်စက်သံတို့ကား ဆူညံသည်ထက် ဆူညံလာနေပေပြီ။

ကောင်လေးတစ်ယောက်

မြောက်ဘက် ငါးလမ်းမြောက် တစ်နေရာ၌ “ဗယ်ရ်နာဖဲနစ်ခ်” အမည်ရ အသက် ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ်၊ ဖြူလွလွဆံပင်ပိုင်ရှင် ဂျာမန်တပ်သားသည် တိုးညင်းသော်လည်း ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ထွက်ပေါ်လာနေသော

ဆူညံသံတစ်ခုကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးထလာခဲ့သည်။ အသံက ကြောင်တစ်ကောင် ညည်းသံထက် ပိုသည်ဆိုရုံမျှသာရှိသည်။ ထိုအသံက အခန်းအစွန်ဆုံးရှိ ပြတင်း မှန်ကို ရိုက်ခတ်နေခြင်းပင်။

သူက ဘယ်နေရာမှာပါလဲ။ ချုံမြဲ၍ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းအနံ့ မဆို သလောက် သင်းနေသော သေနတ်ဆေးကြောသည့်ဆီနံ့၊ ပရုတ်လုံးထည့်ထား သည့် အိပ်ရာခင်းဟောင်းများဆီမှ အောက်သိုးသိုးအနံ့များ လွှမ်းခြုံရာ ဟိုတယ် အခန်း တစ်ခန်းအတွင်းတွင် သူက ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။ မှန်းသည့်အတိုင်းပင် ဟိုတယ်က ‘လိုတေးဒီဇယ်ဘယ်လ်ယာ’ ဖြစ်သည်။ ပျားစခန်းဟိုတယ်ဟု အဓိပ္ပာယ် ရပါသည်။

ညကား မှောင်နေဆဲ၊ နုပျိုနေဆဲပင်။

ပင်လယ်ဘက်ဆီမှာ အမြောက်ကျည် လေခွင်းသံ တစ်ချို့နှင့် ပေါက်ကွဲသံများ ထွက်ပေါ်လာနေသည်။ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များ ပစ်ခတ် နေကြပေပြီ။

လေကြောင်းရန် ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့မှ တပ်ကြပ်တစ်ဦးက လှေကား အိမ်ရှိရာသို့ ဦးတည်ပြီး စကြိုလမ်းအတိုင်း အလောတကြီး လာနေသည်။ ‘မြေအောက်ခန်းထဲကိုဆင်း’။ တပ်ကြပ်ကြီးက လည်ပြန်လှည့်၍ အော်ဟစ် သွားသည် ဗယ်ရ်နာက သူ၏ စစ်မြေပြင်သုံးဓာတ်မီးကို ဖွင့်၊ စောင်ကိုလိပ်၍ စစ်သုံးကင်းဗတ်အိတ်ရှည်ထဲသို့ ထိုးထည့်ပြီးနောက် အောက်ထပ်ခန်းမဆီသို့ အပြေးဆင်းသည်။

ပျားစခန်းဟိုတယ်သည် မကြာသေးမီ အချိန်လေးကပင် ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းသော နေရာလေးတစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ အဆောက်အအုံ မျက်နှာစာမှ တောက်ပသော အပြာရောင်ခန်းဆီး လိုက်ကာများ၊ စားသောက်ဆိုင်မှ ရေခဲ ရိုက်ထားသည့် ကမာကောင်များ၊ ဘားကောင်တာနောက်တွင် ဖန်ခွက်များကို ပြောင်လက်အောင် တိုက်ချွတ်နေသော ဘရက်တွန်လူမျိုး လည်စည်းတပ်စားပွဲထိုး များ နှင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ် နေရာလေးပင် ဖြစ်သည်။ ဟိုတယ်တွင် ဧည့်သည်တည်းခိုရန် အခန်း နှစ်ဆယ့်တစ်ခန်း ရှိသည်။ ပင်လယ်ပြင် မျက်နှာ ပြုဖြစ်၍ ပင်လယ်ရှုခင်းကို ကောင်းစွာခံစားနိုင်သည်။ ဧည့်ကြိုခန်းရှိ မီးလင်းဖို မှာ ထရပ်ကားတစ်စီးစာမျှ ကြီးမားလှသည်။ သီတင်းပတ်ကုန် အားလပ်ရက် များတွင် ပါရီသားတို့ တစ်ခွက်တစ်ဖလား လာရောက်သောက်သုံးရာ နေရာလည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ မတိုင်ခင်က အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးများ၊ ဒုတိယဝန်ကြီးများ၊

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ဘုန်းတော်ကြီး အကြီးအကဲများ စသော ဂုဏ်သရေ ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ အခါအားလျော်စွာ လာရောက်ကြလေ့ရှိသော နေရာဖြစ် သည်။ ယင်းတို့အရင် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာကမူ နေလောင် လေစားထားသဖြင့် အသားရောင် နီစပ်စပ်ဖြစ်နေသော ပင်လယ်ဓားပြများ၊ လူသတ်သမားများ၊ သူခိုးဓားပြများ၊ အနုကြမ်းစီးသူများ၊ သင်္ဘောသားများ လာရောက်လေ့ရှိ သောနေရာ ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့မတိုင်မီ ဟိုတယ်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိခင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းငါးရာကမူ ဤအဆောက်အအုံသည် ဆန်မာလိုမြို့ပြင်ရှိ စားကျက်မြေ ခွံရှိသော ပျားတို့၏အကြောင်းကို လေ့လာရန်အတွက် သူပိုင်ဆိုင်သော လက်နက်တင် ပင်လယ်ဓားပြ သင်္ဘောများကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သည့် ကြွယ်ဝချမ်း သာသော ပင်လယ်ဓားပြဗိုလ်တစ်ဦး၏ နေအိမ်ဖြစ်သည်။ သူက ပျားသလက် အုံမှ ရရှိသော ပျားရည်ကိုသာ စားသုံးကာ လေ့လာတွေ့ရှိသမျှကို မှတ်စုစာအုပ် တစ်အုပ်ဖြင့် ရေးမှတ်ထားသည်။ အဝင်တံခါးအထက်မှ ဝက်သစ်ချသား ထုပ်တန်းကိုထွင်း၍ အိမ်ဖွဲ့နေသော ပိတုန်းများကို ယနေ့တိုင် အောင်ပင် မြင်တွေ့နေရဆဲ ဖြစ်သည်။ ရှေ့ကွက်လပ်ရှိ ရေပန်းတိုင်မှာ နွယ်ပင်များဖုံးအုပ် ကာ ပျားအုံတစ်ခု သဏ္ဌာန်အလား။ ဗယ်ရ်နာ သဘောအကျဆုံးက အခမ်းနားဆုံး သော အပေါ်ထပ်အခန်းများ၏ မျက်နှာကြက်များဆီမှ ဆေးရောင်မှေးမှိန်နေပြီ ဖြစ်သော ပန်းချီလက်ရာ ငါးခုပင်ဖြစ်သည်။ မျက်နှာကြက် ဆေးရေးပန်းချီ၏ အပြာရောင် နောက်ခံထက်တွင် ကလေးငယ်တစ်ယောက် အရွယ်မျှရှိမည့် ပျားများပုံကို ရေးခြယ်ထားသည်။ အကောင်ကြီးပြီး ပျင်းရိသော ပျားထီးများနှင့် လုပ်သားပျားတို့အား အလွန်တရာပါးလွှာလှသော အတောင်ပံများ ခတ်နေဟန် ရေးဆွဲထားသည်။ ဆဋ္ဌာန်ပုံ ရေချိုးကန်အထက်တွင် အလျား ကိုးပေခန့်ရှိမည့် တစ်ကောင်တည်းသော ပျားဘုရင်မပုံ ရေးဆွဲထားသည်။ ပျားဘုရင်မသည် မျက်လုံးအများအပြား ပါရှိပြီး ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကို ဖုံးလွှမ်းထားသည့် ရွှေရောင်သားမွေးတို့က မျက်နှာကြက်တစ်လျှောက် ကော့တက်နေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် သီတင်းလေးပတ်ကမူ ဤဟိုတယ်သည် အသွင်တစ်မျိုး ပြောင်းကာ ခံတပ်စခန်းတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဩစတြီးယန်းလေကြောင်းရန် ကာကွယ်ရေး တပ်စုတစ်စုက အခန်းတွင်းမှ ခုတင်များကို ဘေးတိုက်ထောင်ကာ ပြတင်းပေါက်တိုင်းတွင် နေရာယူလိုက်ကြသည်။ အမြောက်ကျည်ဆန် သေတ္တာ များကို လှေကားအိမ်အတွင်း အပြည့်ချထားခြင်းဖြင့် ဝင်ပေါက်ဝမှ အလွယ်

တကူ ဝင်မလာနိုင်စေရန် အင်အားဖြည့်တင်းထားကြသည်။ မြို့ရိုးခံတပ်ဘက်သို့ တိုက်ရိုက်မျက်နှာမူထားသော လေသာဆောင်များ ပါရှိသည့် နေဆာလှုံခန်းများ ရှိရာ စတုတ္ထထပ်တွင် ၈၈ ခေါ် လေယာဉ်ပစ် စက်အမြောက်အမြားကြီး တစ်လက်ကို နေရာချပေးထားသည်။ စက်အမြောက် ၈၈ သည် နှစ်ဆယ့်တစ်ပေါင်ခွဲ အလေးချိန်စီးသော ကျည်ကို ကိုးမိုင်အကွာအဝေးထိ ပစ်ခတ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

ဩစတြီးယန်းတပ်သားများက ထိုစက်အမြောက်ကြီးကို ‘တော်ဝင်’ (Her Majesty) ဟူ၍ အမည်ပေးထားကြသည်။ သူတို့သည် ပျားလုပ်သားများက ပျားဘုရင်မကြီးကို ဂရုစိုက်သည့်ပမာ ပြီးခဲ့သည့် သီတင်းတစ်ပတ်လုံးတွင် ထိုအမြောက်ကြီးကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ဂရုတစိုက် ရှိနေခဲ့ကြသည်။ အမြောက်အစိတ်အပိုင်းများကို ဆီထိုးခြင်း၊ ပြောင်းကို ဆေးသုတ်ခြင်း၊ အတင်အချ ပြုလုပ်သည့် ဘီးများကို ချောဆီထိုးခြင်း စသည်ဖြင့် အလုပ်များနေခဲ့ကြသည်။ အမြောက်ခြေရင်းတွင် သဲအိတ်များ နေရာချထားသည်မှာ နတ်ပူဇော်သည်နှင့်ပင် တူနေပေသေးသည်။

၈၈ ကို ဂျာမန်ဘာသာစကားဖြင့် အ့က်တ်အ့က်တ် (Acht Acht) ဟု ခေါ်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ တော်ဝင်အ့က်တ်အ့က်တ် အမြောက်ကြီးသည် သူတို့အားလုံးကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးမည့် သေမင်းတမန် ဘုရင်မကြီးအလားပင်။

ဗယ်ရ်နာက မြေညီထပ်အဆင်း လမ်းတစ်ဝက်၊ လှေကားအိမ်အတွင်း ခြံပင်ရှိနေစဉ် တော်ဝင်အမြောက်ကြီးက နှစ်ချက်ဆင့် ပစ်ခတ်လိုက်သည်။ အမြောက်ပစ်ခတ်သံကို ဤမျှ နီးနီးကပ်ကပ် ကြားရသည်မှာ ဗယ်ရ်နာအတွက် ပထမဆုံးအကြိမ်ပင် ဖြစ်သည်။ အမြောက်ပစ်ခတ်သံက ဟိုတယ်အပေါ်ပိုင်း တစ်ခြမ်းခန့် ပြိုကျသွားသည့်အလား ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းလေသည်။ ရုတ်တရက် ခြေချော်လဲကျသွားသော ဗယ်ရ်နာက သူ့နားရွက်နှစ်ဖက်ကို လက်မောင်းများဖြင့် ယှက်၍ ကာထားလိုက်သည်။ အမြောက်ပစ်သံက ဟိုတယ်နံရံများမှသည် အောက်ခြေအုတ်မြစ်အထိတိုင်အောင်ပင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်သွားပြီးနောက် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ဗယ်ရ်နာက သူ့အထက် နှစ်ထပ်အမြင့်မှ ဩစတြီးယန်းတပ်သားတို့၏ အရေးတကြီး လှုပ်ရှားနေသံ၊ ကျည်ပြန်ထိုးသံ၊ အမြောက်ပြောင်းဝမှ လျင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားပြီး ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ နှစ်မိုင်၊ သုံးမိုင်ခန့်မျှအထိပင် ခရီးပေါက်ပြီးလောက်သည့် အမြောက်ကျည်ဆန်တို့၏

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

ဖြည်းဖြည်းချင်း လျော့ကျသွားသော လေခွင်းသံများကို ကြားနေမိသည်။
ဩစတြီးယန်းတပ်သားတစ်ယောက်က သီချင်းဆိုနေသည်ဟု သူက ထင်မှတ်
မိသည်။ တစ်ယောက်ထက် ပိုကောင်းလည်း ပိုမည်ပင်။ သူတို့အားလုံး သီဆို
နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဒီနာရီပိုင်းအတွင်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ
အသက်ရှင် ကျန်ရစ်ရန် မရှိသည့် လေကြောင်းတပ်ဖွဲ့ဝင် ရှစ်ဦးသည် သူတို့၏
သေမင်းတမန် ဘုရင်မကြီးအတွက် အချစ်သီချင်းတစ်ပုဒ် သီဆိုပေးနေခြင်းပင်။

ဗယ်ရ်နာ စစ်သုံးဓာတ်မီး အလင်းရောင်အတိုင်းလိုက်ကာ ဧည့်ကြို
ခန်းမဆီသို့ ရောက်ရှိသည်။ တော်ဝင်အမြောက်ကြီးက တတိယမြောက်
အမြောက်ကျည်ဆန်ကို ပစ်ခတ်လိုက်သည်။ အနီးတစ်နေရာမှ မှန်များ တစ်စစ
ကွဲကြွေသွားသံ ကြားရသည်။ မီးခိုးခေါင်းတိုင်အတွင်းမှ ပြာမှုန့်များ အလုံး
အရင်းဖြင့် ထွက်ကျလာသည်။ ဟိုတယ်နံရံများက သစ်သားထိုးတံဖြင့် အထိုးခံ
ရသည့် ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးပမာ မြည်ဟည်းတုန်ခါသွားသည်။ ကျယ်လောင်
လှသည့် အသံကြောင့် သွားများ ကျွတ်ထွက်သွားမည်ကိုပင် ဗယ်ရ်နာက
တွေးပူနေမိသည်။

သူက မြေအောက်ခန်းတံခါးကို တရွတ်ဆွဲ ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် အတွင်း
သို့ မျက်စိကစားရင်း ခဏမျှ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ “ထင်ထားတဲ့ အတိုင်းပဲ
လား” ဗယ်ရ်နာက လှမ်းမေးလိုက်သည်။ “သူတို့တွေ တကယ်လာကြပြီလား”

သို့ရာတွင် သူ့အမေးကို ဖြေမည့်သူ ရှိပါလေမလား။

ဆန်မာ့လိုမြို့

မြို့တွင်းလမ်း အထက်အောက်၊ စုန်ဆန်တစ်လျှောက် မြို့ကို စွန့်ခွာ
ခြင်းမရှိသေးသော မြို့နေလူထုတို့ နီးထလာကြပြီး ညည်းညူ သက်ပြင်းချနေကြ
သည်။ ဘဝကြင်ဖော် မရှိသည့် အပျိုကြီးများ၊ ပြည့်တန်ဆာများနှင့်
အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် အမျိုးသားကြီးများ၊ အချိန်ဆွဲနေသူများ၊ ဓားရိုး
ကမ်းသူများ၊ မယုံကြည်သူများ၊ အမူးသမားများ၊ မယ်သီလရှင်များ၊ ဆင်းရဲ
သားများ၊ ခေါင်းမာသူများ၊ မျက်မမြင်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

တချို့ကား ဗုံးခိုကျင်းရှိရာသို့ အပြေးအလွှား သွားကြသည်။ တချို့
ကမူ အစမ်းဇာတ်တိုက် လေ့ကျင့်ခြင်း ဖြစ်ပုံရသည်ဟု ဆိုကြသည်။ တချို့ကမူ
စောင်တစ်ထည် ဆွဲယူရနိုးနိုး၊ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ် ပြေးယူရနိုးနိုး၊ ဖဲထုပ်တစ်ထုပ်

သွားဆွဲရနိုးနိုး အိမ်တွင်းမှ မထွက်ခွာနိုင်ဘဲ တရစ်ဝဲဝဲ ရှိနေကြဆဲ။

စစ်ဆင်ရေး စတင်ခဲ့သည့်နေ့က လွန်ခဲ့သော နှစ်လကတည်းကပင်။ ရယ်ဘောမြို့လည်း လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ။ ကောမြို့နှင့်အဲဒီဒေသမြို့တို့သည်လည်း လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ ထက်ဝက်ခန့်မှာ လွတ်မြောက်နေပြီ အရှေ့ဘက်အရပ်တွင်လည်း ဆိုဗီယက်တို့က မင့်စံမြို့ကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ သည်။ ပိုလန်ပြည်တွင်း စစ်တပ်သည်လည်း ဝါဆောမြို့တွင် တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲ နေပေပြီ။ စစ်ပွဲဒီရေ အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟု သတင်းစာတချို့က ဖော်ပြရဲ လာကြပြီ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဆန်မာလိုမြို့တွင်မူ မပြောင်းလဲသေး။ ဥရောပတိုက်၏ အစွန်းတစ်ဖက်၌ နောက်ဆုံးကြွင်းကျန်ရစ်သော ခံတပ်မြို့၊ ဘရက်တွန်ကမ်းရိုး တန်းပေါ်မှ ဂျာမန်တို့၏ နောက်ဆုံးခြေကုပ်စခန်းတွင်မူ မပြောင်းလဲသေးပါ။

ဂျာမန်တို့က အလယ်ခေတ်မြို့ရိုးအောက်ရှိ မြေအောက်စကြိုလမ်း နှစ်ကီလိုမီတာခန့်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်မွမ်းမံထားသည်ဟု မြို့ခံပြည်သူတို့က ဆိုကြသည်။ အကာအကွယ်၊ အဟန့်အတား အသစ်များ ထပ်မံဆောက်လုပ် ကြသည်။ ရေသွယ်မြောင်းသစ်များ၊ လွတ်မြောက်ရေးလမ်းကြောင်းများ၊ မြေ အောက်ဝင်္ဂါပါများ အသစ်ဆောက်လုပ်ထားကြသည်။ လဆစ်တာ ကျွန်းဆွယ် ခံတပ်အောက်ဘက် မြို့ဟောင်းမှတစ်ဆင့် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးလိုက်လျှင် ပတ်တီးနှင့်ဆေးဝါးများ၊ လက်နက်ခဲယမ်းများ သိုလှောင်ထားသည့် အခန်းများ နှင့် မြေအောက်ဆေးရုံတစ်ရုံ ရှိသည်ဟုပင် ယုံကြည်ထားကြသည်။ ထိုနေရာ တွင် လေဝင်လေထွက် ကောင်းမွန်ပြီး ဘာလင်မြို့သို့ တိုက်ရိုက်သွယ်တန်း ထားသော လီတာနစ်သိန်းဆုံ ရေကန်ကြီးရှိသည်။ မီးတောက်ထောင်ချောက် ဗုံးများ ဆင်ထားသည့်အပြင် ပယ်ရီစကုပ် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်း တပ်ဆင်ထား သော မြေအောက် ကွန်ကရစ်ဘန်ကာများလည်း ရှိသည်။ ထိုဘန်ကာများတွင် ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ နေ့စဉ်ရက်ဆက် တစ်နှစ်တာမျှ ပစ်ခတ်နိုင်ရန် လုံလောက် သော လက်နက်ခဲယမ်းများ ထားရှိပေးထားသည်။

အင်အားတစ်ထောင်ခန့်ရှိသော ဂျာမန်တို့သည် ဤနေရာတွင်ပင် အသေခံရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြပြီဟု မြို့ခံပြည်သူတို့က တီးတိုးစကားဆိုကြ သည်။ ငါးထောင်ဖြစ်လျှင်လည်း ဖြစ်မည်၊ ထို့ထက်မက များလျှင်လည်း များမည် ဖြစ်သည်။

ဆန်မာလိုမြို့သည် လေးဖက်လေးတန်စလုံးကို ရေပတ်လည်ဝိုင်းရံလျက်

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

ရှိသော မြို့ဖြစ်သည်။ ဆန်မာလိုနှင့်ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ တခြားသော ဒေသများ အကြား ဆက်သွယ်မှုများ အားကောင်းလှသည် မဟုတ်ပေ။ တာရီးလမ်း တစ်လမ်း၊ တံတားတစ်စင်းနှင့် ပင်လယ်ပြင်ထဲသို့ တိုးထွက်နေသည့် သဲမြေကုန်း မြှောင်တစ်ခုသာရှိသည်။ ဆန်မာလိုမြို့ခံတို့က သူတို့ကိုယ်သူတို့ ‘မာ့လိုမြို့သား များ’ ဟူ၍သာ ဦးစွာပြောလေ့ရှိသည်။ ဘရက်တွန်ကမ်းရိုးတန်း ဒေသဆိုသည် ကို နောက်မှသာ ပြောကြားတတ်ပြီး တခြားပြောရန် မရှိတော့သည့်အခါမှသာ ပြင်သစ်လူမျိုးဟူ၍ ပြောဆိုကြလေ့ရှိသည်။

စူးရှပြင်းထန်သော မီးအလင်းရောင်အောက်တွင် ဆန်မာလိုမြို့၏ ဂရင်းနိုက်ဆန်သော မြေက အပြာရောင်လှနေသည်။ ဒီရေ အမြင့်ဆုံးအချိန်၌ ပင်လယ်ရေက မြို့လယ်ကောင်ရှိ မြေအောက်ခန်းအားလုံးဆီသို့ ဝင်ရောက်လေ့ ရှိသည်။ ဒီရေအကျဆုံးအချိန်တွင် ခရင်းကောင်လေးများ တွယ်ကပ်နေသော နံရိုးအပြိုင်းပြိုင်း ထနေသည့် သင်္ဘောပျက်များက ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် ထက်သို့ ထိုးထွက်လာလေ့ရှိသည်။

ဤကျွန်းဆွယ် အငူလေးသည် ရန်သူဝိုင်းရံမှုနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရှိခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်ခန့်မျှပင် ရှိချေပြီ။

ထိုသို့ ဝိုင်းရံခံရသည်ကို ကြိုက်သည်တော့ မဟုတ်။

အဘွားအိုတစ်ယောက်က ဇီဇာကြောင်လွန်းသော မြေးငယ်တစ် ယောက်ကို ကောက်ချီလိုက်သည်။ ဆန်မာလိုမြို့မှ တစ်မိုင်သာသာမျှ အကွာရှိ ဆန်ဆယ်လ်ဗွန်မြို့အပြင်ဘက် လမ်းကြားတစ်ခုတွင် အပေါ့သွားနေသော အမူး သမားတစ်ယောက်က သစ်သားစည်းရိုးကြားမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဆွဲထုတ် လိုက်သည်။ ‘မြို့နေလူထုသို့ အရေးပေါ်သတိပေး ကြေညာချက်’ ဟု ရေးသား ထားသည်။ ‘မြို့ပြင်သို့ ချက်ချင်း ထွက်ခွာကြပါ’

ကမ်းရိုးတန်းအပြင်ဘက် ကျွန်းများဆီမှ လေကြောင်းရန် ကာကွယ် ရေးတပ်ဖွဲ့တို့ ပစ်ခတ်သည့် အမြောက်ကျည်များက ကောင်းကင်ထက်တွင် လျှပ်ပြက် ပြေးလွှားသွားသည်။ မြို့ဟောင်းအတွင်းမှ ဂျာမန်စက် အမြောက်ကြီး များက နောက်တစ်ချီ ထပ်မံပစ်ခတ်သံများ ပင်လယ်တစ်ပြင်လုံးကို ဖုံးလွှမ်း သွားသည့်အလား။ ဆန်မာလိုကမ်းခြေမှ မိုင်တစ်စိတ်ခန့် အကွာတွင်ရှိသော နာတ်ဆီယိုနာလာ ခံတပ်အတွင်း အကျဉ်းချခံထားရသော ပြင်သစ်လူမျိုး သုံးရာရှစ်ဆယ်တို့သည် လရောင်ဆန်းထားသော အကျဉ်းထောင်ဝင်း ကွက်လပ် တွင် စုပုံတိုးဝှေ့ကာ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေကြသည်။

ဂျာမန်တို့၏ သိမ်းပိုက်မှုအောက်တွင် လေးနှစ်တိုင်တိုင် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးနောက် ပင်လယ်ပြင်ဆီမှ ချဉ်းကပ်လာနေသော ဗုံးကြဲလေယာဉ်တို့၏ တိန်းဟောက်သံသည် မည်သည့်အတွက် ဖြစ်လေမလဲ။ လွတ်မြောက်ခြင်းအတွက်လား၊ အလုံးစုံ ပျက်သုဉ်းခြင်း အတွက်ပေးလား။

လက်နက်ငယ်များ တစ်ချက်တစ်ချက် ပစ်ခတ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည့် လေယာဉ်ပစ် အမြောက်ပစ်ခတ်သံတို့ကလည်း စည်တီးသည့်အလား။ ကသီဒရယ် ဝတ်ကျောင်းတော်၏ အမိုးချွန်းများထက်တွင် အိပ်တန်းတက်နေကြသော ခိုတစ်ဒါဇင်ခန့်သည်လည်း အမိုးချွန်းထက်မှ ရေတံခွန် ရေဆင်းသည့်အလား ဝေါခနဲ ပြိုဆင်းကာ ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ ဒရောသောပါး ပျံသန်းသွားကြလေသည်။

အမှတ် (၄)၊ ဖောင်ဘိုရယ်လမ်း

မာဟီးလောလုဘလောင်းသည် အိပ်ခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း မတ်တတ်ရပ်နေရင်း သူဖတ်၍မရသော လက်ကမ်းကြော်ငြာစာရွက်ကို အနံ့ခံကြည့်နေသည်။ လေကြောင်းရန် အချက်ပေးဥဩသံတို့က ဆူညံနေသည်။ သူက တရုတ်ကတ်အရွက်များကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး တံခါးကို ချက်ချထားလိုက်သည်။ လေယာဉ်သံတို့က စက္ကန့်နှင့်အမျှ နီးကပ်လာနေသည်။ စက္ကန့်တိုင်း စက္ကန့်တိုင်းသည် ဘာလုပ်သင့်သည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ ဆုံးရှုံးရသော စက္ကန့်များပင်။ သူက အောက်ထပ်သို့ လှေကားမှတစ်ဆင့် ဆင်းပြေးကာ မီးဖိုဆောင်ထောင့် တစ်နေရာရှိ အံ့ဂုတ်တံခါးမှတစ်ဆင့် မြေအောက်ခန်းထဲသို့ အရောက်သွားသင့်ပေသည်။ မြေအောက်ခန်းကား ဖုန်မှုန့်များ၊ ကြွက်ကိုက်ထားသော အဝတ်စုတ် အစအနများ၊ ကာလကြာရှည်စွာ ဖွင့်လှစ်ခြင်းမရှိဘဲ ထားထားသည့် ရှေးဟောင်းသေတ္တာကြီးများနှင့် အပြည့်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဆင်းပြေးရမည့်အစား သူက ခုတင်ခြေရင်းရှိ စားပွဲဆီသို့ ပြန်သွားကာ ဆန်မာ့လိုမြို့ ပုံစံငယ်နံဘေးတွင် ခူးထောက်လျက် ထိုင်နေလိုက်သည်။

သူ၏ လက်ချောင်းများက ဘတ်စတီးယံးဒီလာဟိုးလောင်ခေါ် အပြင်ဘက် ခံတပ်မှ အောက်သို့ဆင်းသည့် သေးငယ်သော လှေကားလေးကို စမ်းမိပြန်သည်။ ဆန်မာ့လိုမြို့အစစ်အတွင်း သည်ပြတင်းပေါက်ရှိရာ နေရာတည့်

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

တည့်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း သူ၏ကော်ဇောများကို ရိုက်၍ ဖုန်ခါသည်။ ဒီပြတင်းပေါက်မှပင် ‘မင်း ဘယ်သွားနေတာလဲ၊ သတိထား ဦး၊ မျက်စိမမြင်ဘူးလား’ ဟု ကောင်လေးတစ်ယောက်က တစ်ခါသား အော်ဟစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

နေအိမ်ပြတင်းပေါက် ကျည်းပေါင်များ တုန်ခါမြည်ဟည်းနေကြသည်။ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များက နောက်တစ်သုတ် ထပ်မံ ပစ်ခတ်ကြပြန်သည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးကား အနည်းငယ်မျှ ပို၍ လည်သွားသကဲ့သို့ပင်။

မာဟီးလော၏ လက်ချောင်းလေးများ အောက်တွင် ဒစ္စတရေးလမ်း ငယ်က ဖောင်းဘိုရယ်လ်လမ်းငယ်နှင့် ဆုံသည့်နေရာ ရှိနေသည်။ လက်ချောင်း များကို ညာဘက်သို့လှည့်လိုက်သည်တွင် အိမ်ဝင်ပေါက်တံခါးများကို စမ်းမိ သည်။ တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး။ သူက ဤအလေ့အကျင့်ကို ဘယ်နှကြိမ် ပြုလုပ်ထားလေသလဲပင် မဆိုတတ်နိုင်ပေ။

အမှတ် (၄)၊ ဖောင်းဘိုရယ်လ်လမ်း နေအိမ်သည် သူ၏အဘိုးလေး ဖြစ်သူ အေချယ်နာ ပိုင်ဆိုင်သော အဆင့်မြင့် နေအိမ်တစ်လုံးဖြစ်ပြီး စွန့်ပစ် ထားသာ ငှက်သိုက်တစ်ခုနှင့်ပင် တူနေသေးသည်။ ဒီနေအိမ်သည် လေးနှစ်တာမျှ သူနေထိုင်ခဲ့သော နေအိမ်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ဗုံးကြဲလေယာဉ်များက သူ ရှိရာသို့ ဦးတည်ပျံသန်း လာနေချိန်တွင် ခြောက်ထပ်အခန်းတွင်း၌ သူတစ် ယောက်တည်း ခူးထောက် ထိုင်နေခဲ့ရာ နေရာဖြစ်သည်။

သူက အိမ်ရှေ့တံခါးငယ်လေးကို အတွင်းဘက်သို့ တွန်းဖွင့်လိုက် သည်။ အကွယ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ခလုတ်ဖွင့်ကာ အိမ်ငယ်လေးက ဆန်မာ့လိုမြို့ ပုံစံငယ်မှ အထက်သို့ ကြွတက်လာသည်။ သူ၏ လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာသော အမှတ် (၄)၊ ဖောင်းဘိုရယ်လ်လမ်း နေအိမ်ပုံစံငယ်မှာ သူ့ဖခင်၏ စီးကရက်ဘူး အရွယ်မျှသာ ရှိသည်။

ဗုံးကြဲလေယာဉ်များက လွန်စွာ နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်၍ သူ၏ ခူးများ အောက်မှ ကြမ်းပြင်မှာ တသိမ့်သိမ့် တုန်လာလေပြီ။ အပြင်ဘက်ခန်းမ၏ လှေကားအိမ် အထက်မျက်နှာကြက်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် မီးပန်းဆိုင်းမှ တွဲလဲကျနေသော ခရစ္စတယ်များက အချင်းချင်း ရိုက်ခတ်ကာ တချွင်ချွင် မြည်သံ ပေးလာသည်။ မာဟီးလောက အိမ်ပုံစံငယ်၏ မီးလင်းဖိုခေါင်းတိုင်ကို ကိုးဆယ်ဒီဂရီ လှည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အမိုးအဖြစ် ပြုလုပ်ထားသော သစ်သားပြားသုံးခုကို လျှောတိုက်တွန်းထုတ်ကာ အိမ်ပုံစံငယ်ကို ပြောင်းပြန်

မှောက်လိုက်သည်။

အိမ်ပုံစံငယ်အတွင်းမှ ကျောက်မျက်တစ်လုံးက သူ၏လက်ဖဝါး ပေါ်သို့ ထွက်ကျလာသည်။ မျက်ရည်ပေါက်ပုံစံရှိပြီး ခိုဥတစ်လုံးမျှ အရွယ်အစား ရှိသည်။ ကျောက်မျက်၏ အထိအတွေ့က အေးမြလှသည်။

မာဟီးလောက အိမ်ပုံစံငယ်ကို လက်တစ်ဖက်တွင် တင်းတင်းရင်းရင်း ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး အခြားတစ်ဖက်က ရတနာကျောက်တုံးကို ဆုပ်ကိုင်ထား သည်။ အခန်းက ကြံ့ခိုင်မှု အားနည်းကာ အချိန်မရွေး ကျိုးပဲ့ပြိုကျသွားနိုင် သည်ဟု သူစိတ်တွင် ခံစားမိနေသည်။ ဧရာမ လက်ချောင်းကြီးများက အခန်း နံရံများကို ထိုးနှက် ဖောက်ထွက်လာတော့မည့်အလားပင်။

“ပါပါ” သူက တီးတိုးရေရွတ် တမ်းတလိုက်မိသည်။

မြေအောက်ခန်း

ပျားစခန်းဟိုတယ် ဧည့်ကြိုခန်းမ၏ အောက်ဘက်ရှိ ပင်လယ်စားပြ တို့၏ မြေအောက်ခန်းမှာ ကြမ်းခင်းကျောက်များကို ဖောက်ထွင်း၍ တည် ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကုန်သေတ္တာများ၊ ဗီရိုများနှင့် စက်ပြင်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများ ချိတ်ဆွဲထားသည့် ဘုတ်ပြားတို့နောက်ရှိ အခန်းနံရံများမှာ ဂရင်းနိုက်ကျောက်သား သက်သက်ပင်ဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ် ဘရက်တွန်ကမ်းရိုး တန်း သစ်တောများအတွင်းမှ နှစ်ရာပေါင်းများစွာကပင် မြင်းအုပ်ဖြင့် ဆွဲထုတ် သယ်ယူလာခဲ့သည်။ အရွယ်အစား ကြီးမားလှသော သစ်သားရက်မကြီး သုံးချောင်းက မျက်နှာကြက်ကို ထမ်းပေးထားသည်။

တစ်လုံးတည်းသော မီးသီးအလင်းရောင်က အခန်းတွင်းရှိ အရာ အားလုံး၏ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေသော အရိပ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

ဗယ်ရီနာဖဲနစ်ခဲက လက်သမားသုံး ခုံရှည်တစ်လုံးရှေ့ရှိ ခေါက် ကုလားထိုင် တစ်လုံးထက်တွင် ထိုင်နေသည်။ သူက စကားပြောစက်၏ ဓာတ်အားလက်ကျန်ကို စစ်ဆေးပြီး ဦးခေါင်းထက်တွင် နားကြပ်တစ်စုံကို စွပ်လိုက်သည်။ စကားပြောစက်က သံကိုယ်ထည်တပ် အသံလွှင့်၊ အသံဖမ်းစက် အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ၁.၆ မီတာ လှိုင်းအလျားရှိ အင်တင်နာကို သုံးရသည်။ ဒီရေဒီယို စကားပြောစက်ဖြင့်ပင် အပေါ်ထပ်ရှိ လှိုင်းညှိထားသော စကားပြော

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

စက်ကို သူက ဆက်သွယ်နိုင်သည်။ ဆန်မာလိုမြို့တွင်းရှိ တခြားသော လေကြောင်းရန်ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့နှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ပြုလုပ် နိုင်သည့်အပြင် မြစ်ဝတစ်ဖက်ထိပ်ရှိ မြို့စောင့်တပ်ဌာနချုပ်နှင့်လည်း ဆက်သွယ် နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

စကားပြောစက်က ဓာတ်ခဲပူလာသည့်နှင့်အမျှ ကျိုးကျိုးကျည်ကျည် အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အမြောက်အကွဲကြည့်သမား တစ်ဦးက ပစ်မှတ် ရပ်ညွှန်းများကို တစ်ဖက်မှ အော်ဟစ်ပြောကြားသံ၊ အမြောက်တပ်သားတစ် ယောက်က ကြားသိရသည့် ရပ်ညွှန်းများကို အတည်ပြုနိုင်ရန်အတွက် ပြန်ရွတ် ပြနေသံတို့ကို ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် ကြားနေရသည်။ ဗယ်ရ်နာက သူ့မျက်လုံးများကို ပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့နောက်တွင် ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော အဖိုးတန်ရတနာများက မျက်နှာကြက်ထိအောင်ပင် အပြည့်အသိပ်ကျပ်ညပ်နေ သည်။ ရွှေချည်ထိုးအလိပ်များ၊ ရှေးခေတ်တိုင်ကပ် နာရီကြီးများ၊ အပြောက် အမွှမ်းများဖြင့် လက်ရာမြောက် လှပသေသပ်စွာ ပြုလုပ်ထားသည့် ဗီရိုများ၊ ဆေးများပင် အက်ကြောင်းထနေပြီဖြစ်သည့် ရေမြေအလှ၊ ရှုခင်းပန်းချီကား ချပ်ကြီးများ စသည်ဖြင့် အမျိုးအမည် စုံလင်များပြားလှသည်။ ဗယ်ရ်နာထိုင် နေသော နေရာမှ မျက်စောင့်ထိုးခန့်တွင်ရှိသော စင်တစ်စင်ထက်တွင် ပလတ် စတာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဦးခေါင်းပိုင်းပုံ ရုပ်တုရှစ်ခု၊ ကိုးခုခန့်ရှိသည်။ မည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ခင်းကျင်းထားသည်ကိုမူ ဗယ်ရ်နာ မမှန်းဆတ် တာပါ။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် ရှိလှသော စတုရန်းဆာဂျင် ရာထူးအဆင့်ရှိ ဝါရင့်တပ်ကြပ်ကြီး ဖရန့်ခ်ဖို့လ်ခိုင်းမားက ကျဉ်းမြောင်းသော သစ်သားလှေကားမှ ဆင်းလာကာ သစ်သားရက်မကြီးကို ခေါင်းနှင့်မတိုက်မိ စေရန် ရှောင်တိမ်း၍ မြေအောက်ခန်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူက ဗယ်ရ်နာကို နှစ်လို့ဖွယ် ပြုံးပြနုတ်ဆက်ကာ ရွှေရောင် ပိုးသားအခင်း ခင်းထားသည့် လက်တန်းပါ ကျော့မှီမြင့်မြင့် ထိုင်ခုံတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ တုတ်ခိုင် လှသော သူ၏ပေါင်လုံးကြီးများထက် ကန့်လန့်ဖြတ် တင်ထားသော ရိုင်ဖယ် သေနတ်မှာ တုတ်ချောင်းတစ်ချောင်း သာသာမျှသာ ရှိသည်။

ဗယ်ရ်နာက စကားစလိုက်သည်။

“တိုက်ပွဲ စလာပြီလား”

ဖို့လ်ခိုင်းမားက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ သူက စစ်သုံးဓာတ်မီးကို ခလုတ်

ပိတ်လိုက်ကာ ထူးထူးခြားခြား နူးညံ့လှသော သူ၏မျက်တောင်များကို မှုန်ရီ
ဝိုးတဝါး အလင်းရောင်ထဲတွင် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်နေသည်။

“ဘယ်လောက်ကြာမယ်ထင်လဲ”

“သိပ်မကြာပါဘူး၊ ဒီနေရာမှာ ငါတို့ လုံခြုံပါလိမ့်မယ်”

အင်ဂျင်နီယာဘန်းက မြေအောက်ခန်းသို့ နောက်ဆုံး ရောက်ရှိလာသူ
ဖြစ်သည်။ သူက လူကောင်သေးသေး၊ ဆံပင်က ညိုညစ်ညစ်အရောင်ရှိကာ
မျက်လုံးထဲမှ သူငယ်အိမ်နှစ်လုံးက တစ်ညီတည်းမရှိ။ ဘန်းက သူ့နောက်မှ
မြေအောက်ခန်းတံခါးကို ဆွဲပိတ်ကာ မင်းတုပ် ထိုးထားလိုက်သည်။ ထို့နောက်
ကြောက်ရွံ့ခြင်းလား၊ ရဲရင့်ခြင်းလား ဝေခွဲရခက်သည့် ခံစားချက်တို့ဖြင့် ညှို့နှိုင်း
နေသော မျက်နှာထားနှင့်အတူ လှေကားအလယ်ခန့်တွင် ထိုင်နေသည်။

မြေအောက်ခန်းတံခါး ပိတ်လိုက်သည်နှင့် ဥဩသံများ အသံပျော့
သွားသည်။ သူတို့၏အထက် မျက်နှာကြက်တွင်ရှိသော မီးသီးက မှိန်တစ်လှည့်
လင်းတစ်လှည့် ဖြစ်လာသည်။

“သောက်ရေ ဗယ်ရ်နာ တွေးမိလိုက်သည်။

“သောက်ရေယူဖို့ ငါ မေ့ခဲ့တယ်”

ဆန်မာလိုမြို့၏ အဝေးထောင့်တစ်နေရာမှ လေကြောင်းရန်ကာကွယ်
ရေး ဒုတိယတပ်ဖွဲ့က ပစ်ခတ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ဟိုတယ်
အပေါ်ထပ်မှ ၈၈ အမြောက် ပစ်ခတ်သံလည်း ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာသည်။
အသံက နားကွဲမတတ် ကျယ်လောင်လှသည်။ ဗယ်ရ်နာက ကောင်းကင်ထဲသို့
ထိုးတက်သွားသော အမြောက်ကျည်၏ လေခွင်းသံကို နားစွင့်ကြည့်မိသည်။
မျက်နှာကြက်မှ ဖုန်မှုန့်များက ရေတံခွန်ငယ်လေးများသဖွယ် စီးဆင်းလာကြ
သည်။ အပေါ်ထပ်မှ ဩစကြီးယန်းတပ်သားတို့၏ သီချင်းဆိုသံကို ဗယ်ရ်နာက
နားကြပ်တပ်ထားသည့်ကြားမှပင် ကြားမိလိုက်သည်။

ဖို့လ်ခိုင်းမားက သူ့ဘောင်းဘီတွင် ပေရေနေသော အစွန်းအထင်း
တစ်ခုကို ပျင်းရိလေးတွဲစွာပင် ခြစ်ထုတ်ဖယ်ရှားနေသည်။ ဘန်းက သူ၏
လက်ခုပ်နှစ်ဖက်အတွင်းသို့ လေပူများကို မှုတ်သွင်းလိုက်သည်။ ရေဒီယို
စကားပြောစက်က လေတိုက်နှုန်း၊ လေဖိအားနှင့် အသံလှိုင်းလမ်းကြောင်းတို့
ကြောင့် ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းသာ အသံ ထွက်ပေါ်နေသည်။ ဗယ်ရ်နာက
သူ့အိမ်ကို သတိရနေမိသည်။ မစွစ်အယ်လင်နာက သူ၏ ဖိနပ်လေးပေါ်

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

ခါးကိုင်း၍ ဖိနပ်ကြိုး ချည်ပေးနေပုံကို ပြန်မြင်ယောင်နေသည်။ အိမ်အမိုး ဆင်ခြေလျှောတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ပြတင်းပေါက်အထက်မှ ကြယ်ပွင့်များ ဖြတ်သန်းသွားကြပုံကိုလည်း မြင်ယောင်နေမိသည်။ ဘယ်ဘက်နားတွင် ရေဒီယို နားကြပ်တွဲလောင်းနှင့် အိပ်ရာပုံးကို ပခုံးအထိ ဆွဲတင်ထားသော ညီမလေး ‘ယွတ်တာ’ ကို သတိရနေမိသည်။

အထက်လေးထပ်တွင်မူ ဩစတြီးယန်းတပ်သားတို့က အငွေ့ တထောင်းထောင်း ထနေသော ၈၈ စက်အမြောက်၏ ပြောင်းရင်းထဲသို့ နောက်ထပ် အမြောက်ကျည်တစ်တောင့် ထပ်မံ ထည့်သွင်းကာ ပစ်မှတ်သို့ ဦးတည်ရာ လမ်းကြောင်းကို ထပ်မံ စစ်ဆေးသည်။ အမြောက် ပစ်ခတ်လိုက် ချိန်တွင် သူတို့က နားများကို လက်ဖြင့် အုပ်ထားကြသည်။ မြေအောက်ခန်း ထဲတွင်မူ ဗယ်ရီနာသည် သူငယ်စဉ်က နားထောင်ခဲ့ရသော ရေဒီယိုမှ စကား ပြောသံများကိုသာ ပြန်လည် ကြားယောင်နေမိသည်။ ‘ရာဇဝင်နတ်သမီးက ကမ္ဘာမြေကို ငုံ့ကြည့်လာတယ်၊ အပူပြင်းဆုံး မီးတောက်မီးလျှံတွေနဲ့သာ သန့်စင်သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်မယ်’။ ဗယ်ရီနာက သေလုဆဲဆဲ နေကြာ ပန်းပွင့်များရှိရာ သစ်တောအုပ်ကို မြင်သည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ထက်မှ အမည်း ရောင် ငှက်အုပ်တစ်အုပ် ဝေါခနဲ အသံပေး ပြိုဆင်းလာသည်ကို မြင်မိသည်။

ဗုံးကြဲခြင်း

ဆယ့်ခုနစ်၊ ဆယ့်ရှစ်၊ ဆယ့်ကိုး၊ နှစ်ဆယ်။ ပင်လယ်ရေပြင် ချိန်ခွက် ပြတင်းပေါက်နှင့်အပြိုင် ပြေးလာသည်။ အိမ်ခေါင်မိုးများကို မြင်ရပေပြီ။ ရှေ့မှ ပျံသန်းလာသော လေယာဉ်ငယ်နှစ်စင်း၏ မီးခိုးတန်းများက ဗုံးကြဲ လေယာဉ်များအတွက် စင်္ကြံလမ်း သတ်မှတ်ရေးဆွဲပေးသွားသကဲ့သို့ပင်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဦးဆောင် ဗုံးကြဲလေယာဉ်က ဗုံးများကို ကြဲချလိုက်သည်။ ကျန်သော ဗုံးကြဲလေယာဉ် ဆယ့်တစ်စင်းကလည်း ဆက်တိုက်ပင် ကြဲချ ကြသည်။ ဗုံးများက ထောင့်ဖြတ် ပြေးဆင်းသွားချိန်တွင် လေယာဉ်များက အပေါ်သို့ ဦးမော့ဆွဲတင်ကာ ဝေ့ဝိုက် ပျံသန်းသွားကြသည်။

ကောင်းကင်အောက် တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံးမှာ မည်းမှောင်သွားကာ အလင်းရောင် ကြိုကြားမျှသာ မြင်ရသည်။ ဆန်မာ့လိုကမ်းခြေမှ မိုင်တစ်စိတ်

မျှသာ ကွာဝေးသော နှုတ်ဆီယိုနာလာ ခံတပ် အကျဉ်းထောင်အတွင်း ရာချီသော တခြားသူများနှင့်အတူ ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည် မာဟီးလော၏ အဘိုးလေးက မျက်စိကို စွေကြည့်ကာ တွေးတောစဉ်းစားနေမိသည်။ ငယ်စဉ်က တက်ခဲ့ရသော ဘာသာရေး စာသင်ကျောင်းများ၏ ပင့်ကူအိမ်ရက်သည့်ပမာ ပျင်းရိဖွယ်ကောင်းလှသော စာသင်ချိန်များအတွင်း သင်ကြားခဲ့ရသော သမ္မာကျမ်းစာဟောင်းလာ ကျိုင်းကောင်များအကြောင်း စကားပုံတစ်ခုကို နားတွင်ကြားယောင်လာမိသည်။ ‘ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကြီးမှူးအုပ်ချုပ်မည့် ဘုရင်မရှိသည့်တိုင် တညီတညာတည်း တန်းစီသွားတတ်ကြသည်’ ဆိုသည့် စကားပုံပင်။

မကောင်းဆိုးဝါး ပူးကပ်နေသည့် လူတစ်သိုက်။ ပြောင်းပြန်ဇောက်ထိုးလှန်ချလိုက်သော ပဲအိတ်များ။ ကြိုးပြတ်နေသော စိပ်ပုတီး အကုံးတစ်ရာ။ တင်စားပြောကြားနိုင်သည့် စကားလုံးများ ထောင်ချီ၍ ရှိသည့်တိုင် လုံလောက်မည် မဟုတ်ပါ။ လေယာဉ်တစ်စီးလျှင် ဗုံးအလုံး လေးဆယ်ကျနှင့် လေယာဉ်ပေါင်း ဆယ့်နှစ်စီးက ဗုံးအလုံးရေပေါင်း လေးရာရှစ်ဆယ်၊ အလေးချိန်အားဖြင့် ပေါင်ချိန် ခုနစ်သောင်းနှစ်ထောင်ရှိသည့် ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ပစ္စည်းများကို ကြံချခဲ့ခြင်းပင်။

မြို့ပေါ်သို့ နှင်းတောင် ပြိုကျသည့်အလား ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်သွားသည့်အလား။ ပန်းကန်စင်များပေါ်မှ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များ လျှောတိုက်လွင့်ပါသွားသည်။ ချိတ်ဆွဲထားသော ပန်းချီကားများက သံချောင်းမှကျွတ်၍ ပြုတ်ကျကြသည်။ နောက်ထပ် စက္ကန့်အစိတ်အပိုင်းလေး အတွင်းမှာပင် လေကြောင်းရန် အချက်ပေး ဥဩသံများ မကြားရတော့။ မည်သည့် အသံကိုမျှ မကြားနိုင်တော့။ ကျယ်လောင်လှသည့် ဗုံးပေါက်ကွဲသံများက နားစည်အလယ်မှ အမြွေးပါးကိုပင် ကွာထွက်စေနိုင်လောက်ပေသည်။

လေယာဉ်ပစ်အမြောက်တို့က သူတို့၏ နောက်ဆုံး အမြောက်ဆန်အထိ အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပစ်ခတ်ကြသည်။ ဗုံးကြဲလေယာဉ် ဆယ့်နှစ်စင်းက အပြာရောင် ညကောင်းကင် အတွင်းသို့ ဘေးမသီ ရန်မခပင် လှည့်ပြန်သွားကြသည်။

အမှတ် (၄)၊ ဖောင်ဘိုရယ်လ်လမ်း နေအိမ်၏ ခြောက်ထပ် အခန်းတစ်ခန်းတွင် မာဟီးလောက သူ၏ ခုတင်အောက်သို့ တွားဝင်သည်။ ရတနာကျောက်တုံးနှင့်အိမ်ပုံစံငယ်ကို သူရင်ခွင်တွင်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ပွေ့ဖက်ထားသည်။

ပျားစခန်းဟိုတယ်၏ မြေအောက်ခန်းမှ မျက်နှာကြက်တွင် တပ်ဆင်

မမြင်နိုင်သော အလင်းတန်းများ

ထားသည့် တစ်လုံးတည်းသော မီးသီးလေးမှာ ရုတ်ခြည်းပင် ငြိမ်းသွားခဲ့ရ
လေပြီ။

